

Judicium Chemitii.

De Contraversiis Caibusdam.

(Oversat af O. T.)

Jorif. fra forr. Nr.

I Betragtning af de vakre Jorjog hos de Højensfødte har Skolastikernes opstillet dette som en Grundsatning „Naar Mennesket gjør hvad det kan, følger sine naturlige Kræfter, begaar det ikke Dødsynd.“ Og omend Gjerningerne ikke er i Sandhed gode og anndelige Gjerninger, og der ikke (efter deres Mening) bør tilskrives dem nogen Værdighedsfortjeneste, saa fortjener dog heller ikke Verbarhedens ærlige Forsøg nogen Straf. De har derfor opdigtet en Mellemstilling, at Gud ligesom tager Dem til et uskikligt Sindelag, naar han udsæler sin Raade. Saaledes siger Erasmus, at Socrates, endskønt han ikke gjorde et hadant arbejde, som har Troen til Gude, saa har han dog ikke begaaet en saa stor Synd, som hvis han havde skjændet sin Søster eller meddelt sin Rader Gift.

Det rette Svar herpå er dette: Bistnok er ikke alle Syndere lige, som Luther siger til 1 Kor. 17: „Gud finder os alle som Syndere, hvorvel somme er forsigtigere end andre, somme mere moderate og, om jeg saa taler saaledes, mere ubekyndede.“ Men alligevel bør disse Grundsatninger fastholdes: Svandsonhelst der ikke støder af at tro er Synd. Og: Hos alle Højensfødte er alle Syndere Dødsyndere. Apologien siger derfor med Rette, at det er falskt, at de Mennesker ikke sonder, som gøre Lovens Gjerninger uden Raaden; thi Menneskenes Hjerter er uden den Helligaand ugudelige. Endvidere kan et godt Liv ikke bære gode Frugter, og uden Tro er det umuligt at behage Gud. Derfor hværen kan eller bør der tilskrives den ydre Verbarhed nogen Billighedsfortjeneste, og ikke maa den kaldes en Forberedelse eller en Skikkelse eller noget andet, som Gud tager Dem til, naar det gælder hans Raades Reddelse. Gud hæder vistnok Verbarheden med sinelige Rømminger, saaledes som

Augustin anvender dette Ord af Matth. 6, 2: „De har faaet sin Løn.“ Men anderledes forholder det sig med Raaden og de aandelige Gaver. Og Billighedsfortjenesten blir meget snart afskift med Jædernes Forblindelse (Rom. 9, 31; 11, 7). Sed at jage efter Retfærdigheds Løn som Jerael ikke til Retfærdigheds Løn. Og: det som Jerael søgte, det opnaaede det ikke; men de blev forblindede. Saaledes siger Kristus til Jorifærerne i Matth. 21, 31: „Toldere og Skjæter gaar før Eder ind i Guds Rige.“ Thi Tanke om Tillid til egen Kraft og om Løn følger naturligt med Verbarheden.

Men her maa der staves forsigtig mellem to Skjær. Hvad skal vi sige? Skal vi afskræffe de Højensfødte fra den ydre Verbarhed? Skal vi forbyde dem Læringen, Skriften og Behandlingen af den hellige Skrift? Saaledes paastod nogle som Augustin's Tid, at sandhed, som ikke er gjenfødte, ikke skal belæres eller tages fat paa ved Ordet, fordi Omvendelsens Begyndelse ikke er Fortjeneste og ikke Gjerninger, men Guds Raade som udgaar fra Gud. Det være langt fra. Thi Gud kræver denne ydre Verbarhed af alle, Højensfødte saavel som Gjenfødte. Men dette maa vi gøre: Vi maa paavise af Guds Ord, paa hvilken Raade Formustens Verbarhed hos de Højensfødte er en Opdragelse til Kristus og en Indledning til et bedre Gaa, som Skriverbrevet siger (Hebr. 7, 9). Det maa paavises i hvilken Betydning Formustens Verbarhed uden den Helligaand kaldes en Opdragelse til Kristus. Den kaldes det nemlig af den Grund, at den er en Begyndelse til Omvendelsen enten som Fortjeneste eller som Forberedelse eller som Skikkelse eller i hvilken som helst Betydning, eller af den Grund at den aabner Adgang og bereder Veien til Kristus; thi ligesom Gud er den Synd. Men kun paa denne Raade kaldes Formustens Verbarhed en Opdragelse til Kristus, at den vigtigste Hensigt med Verbarheden bør være denne, at Menneskene maa kunne undervises af Guds Ord, og fordi det ordinære Mittel eller Organ, hvorigennem den Helligaand er virk-

som og begynder Omvendelsens Raade er Ordets Lærse, Skriftens Behandling, dens Læring og Skikkelse. Gud vil tale til os fra Ordet, og det er ovenfor udalt, at Verbarheden hos de Højensfødte kan paa en vis Raade bestyrelse sig med dette Mittel nemlig ved Læring. Men for den Gjerning, at Gud gennem Ordet som Organ effektivt virker og bevæger Tankernes Hjerter, maa al Værd tilskrives alene Guds Motte forudgaaende eller forberedende Raade, som Augustin siger.

Der indføres saaledes hværen nogen Partiskhed eller nogen Person's Ansæelse hos Gud. Thi Fortællelsen er almindelig, og Menneskene skal formannes til, at de ikke handler imod den. Men det som det her gælder at frembringe er, at naar Gud gennem Ordets Hverle virker eller bevæger de Højensfødtes Hjerter, saa skal dette ikke tilskrives den Forberedelse eller Skikkelse, som tilvejebringes ved Formustens Verbarhed, men Raaden, og denne er som Augustin ofte siger, ikke Raade, udenat den gives frit (gratis non est si non gratis datur.) Og som det sees af mange trykte Eksempler, nemlig hos dem, som hører Ordet og dog ikke bliver omvendte, blir mange forhardede og forblindede. Se Es. 6, 9 Matth. 13, 14; Joh. 12, 40; Ap. 28, 26. Gud viser, at Ordets Virkekraft ikke er afhængig af vor Vilje, men at den er Raade alene, for at vi skal anerkende den som en Belæring og i Taknemmelighed prise Gud for den. Disse Ting maa af mange Grunde lægges tilrette simpelt og klart, uden Tvetydighed.

Det andet Spørgsmaal er, hvordan Formustens Forsøg og Højensfødtes Verbarhed kan hjælpes fra de første aandelige Kræfter, som er Omvendelsens Begyndelse. Og det, som det her drejer sig om er ikke skikkelige Spidsfindigheder; der lægges Fortælling over en Sag, som havde et vigtigt og som det er nødvendigt at saa forklaret.

Rogle taler nemlig saaledes om de Faldne, i den Tilstand, hvori de er faldne de bliver omvendte ved den Helligaands Raade: De bør bestyrelse sig paa af Helligaand og Retfærdighed i sin Vand, de bør høre Lovens og Helligaandens Guds Ord, de

bør betænke den evige Dødt, som blev spredt mellem dem og Gud i Døden, og at deres Synder ofte har forlyst Guds Bredde og evig Fortømmelse; lad dem ogsaa forsøge at overvæle skikkelige Fortælling og hans Verbarhed, innsald forsamlet de kan det med sine naturlige Kræfter; lad dem vandre efter Derrons Ord og tale med fromme Mennesker, og endelig bør de ogsaa begynde haade af den enkelte Fromme og af hele Kirken, at der gjøres Fortømmelse for dem. Alle disse Ting fulder man simpelthen bare Højensfødtes og Formustens Forsøg. Men af en saadan Opfatning følger der meget, som ikke alene er absurd og falsk, men ogsaa er farligt for Kampende Samvittigheder. Thi naar Gieret i Kirkehelens Stund ikke lyser hin Paulus's fulde Fortømmelse (Rom. 8, 38), men kæmper med Skredelighed, søger at holde sig oppe ved Troens Fortømmelse og har en inderlig Vængsel efter Troen, da kommer altid den vragende Tanke: Maaffe er det Højensfødtes Forsøg. Thi jeg lyser ikke nogen brandende aandelige Kræfter. Og Højensfødtes er Fiendskab med Gud. Og: Svandsonhelst som ikke sigder at Tro er Synd. En saadan Samvittighed vilde jeg ikke give den rette Kraft, derom jeg skulde sige til den med de ovennævnte Menneskers Ord: Derom du bliver ved med dette Formustens Forsøg, saa bør du ikke være i nogen Tolol om, at Gud angang i Fremtiden, eller netop under selve Sjæleskæmpen, vil virke ved Ordet og den Helligaand, at der bliver aandelige Kræfter. Denne Opfatning har mange falske Ting som Grundsatning.

1). Skolastikerne fremholder dette som en Grundsatning som fast, som om den var bygget paa en guddommelig Fortømmelse: „Til det Menneske, som gjør hvad det kan, giver Gud uafsløbt sin Raade.“ (Se Apologien).

2). Denne Opfatning gjør Højensfødtes Kræfter til Begyndelser, som utvilsomt vil blive efterfulgte af den Helligaands Virksomhed og aandelige Omvendelse.

3). Sige indtil Dødskampen lærer den de Kampende og frygtomme Samvittigheder ingen Trøst ved Tanken paa den Helligaands Kræ-

værelse, jels om der gaaes ud fra Ordet, dersom de ikke læser nogen brændende aandelige Kærelser.

4) Den lærer i sig den Underdanige, at vi ikke af Ordet, men ud fra Erfaringen, skal slutte til den Helligaands Virksomhed, naar vi læser aandelige Kærelser med en saadan fuld Beretning, som beskrives i Rom. 8, 38.

Svor farlige disse Fremstillinger er, kan de bedømme, som enten selv har erfaret eller har seet hos andre den Strid, hvori den ansøgte Samvittighed kommer paa Grund af de aandelige Kærelseres Svagbed. Thi den unge Tro blir utvungelig dragt i Forvirring ved saadanne Tanker som disse: Du maa ikke mene, at den Helligaand er hos dig og hjælper din Skræbelighed, thi saadanne Tanker, saadanne Forståelse, som dem der findes hos dig, har meget oftere sin Oprindelse i Sjælet og i Fornuftens, og godhedsfølelse der ikke er af den Helligaand og ikke er af Tro er Sand.

Det gjælder her i Sandhed en meget vigtig Sag. Thi det er som bekendt den Forskjel hos de sande Kroune: Undertiden besjæler den Helligaand sin Kærrelse og sin Virksomhed hos dem ved saa todelige Vidnesbyrd, at deres Hjertes ligesom brænder af nye Kærelser, og at de ikke er i nogen Tvivl om, at han er hos dem. Men undertiden er denne den Helligaands Kærrelse og Virksomhed saaledes skjult og ligesom tildekket under Skindet eller under stor Skræbelighed, at endog store Hellige maa sige: Hvorfor har du gaaet fra mig? og hvorfor har du forladt mig? Her maa der visse ikke statueres en saadan Forskjel, at vi kun da skal tro, at vi opholdes og styres af den Helligaand, naar de brændende Kærelser, som Kanden virker, ligesom overvælder Sjælets Skræbelighed. Og saa da opholdes og styres vi af den Helligaand, naar vi ikke saa klart læser hans Virksomhed, men ud fra Ordet som Udgangspunkt kæmper med saa stor Skræbelighed, og Sjælets og Fornuftens Fejlsætter i den Grad synes at have Overhaand, at de Hellige synes at være aldeles berøvet den Helligaands Kærrelse og deres stemp at være kun en Sjælets stemp. Thi Skriften siger, at Guds Raades Kraft fuldkomnes i Skræbelighed (2 Kor. 12, 9). Thi undertiden holder et Kænne sig til Ordet og kæmper imod Skræbelighed og onde Lyster, sniffer at han havde en stærkere Tro, er bedrøvet over sin Svagbed og søger at holde sig selv alene ved Ordet. Dette er visse ikke Sjælets Gjæringer, men de er uden Tvivl Guds Kraft, som fuldkomnes i

Skræbelighed. Thi et begynder med Sjælet er en Kanden's Gjærning. Augustin siger meget vakkert i sit Skrift „De Correctione et Gratia“, Kap. 6: „Ogsaa det, at have Begynder efter Raaden, er en Begyndelse, som sker af Raade.“ (Utiam desiderare gratiam est initium gratiae). Egeledes udlægger og behandler Augustin Kornelius's Eksempel i det 7de Kap. af sit Skrift om Udvalgte, Neolaus's i sit 100te Brev og Sokanus's i det 51de Kap. af sit Skrift „De Dogmatibus“ paa en saadan Raade, at han vurderer, at disse Begyndelser ikke er sket ud fra Fornuftens Forberedelse som Udgangspunkt, men i kraft af den forudgaaende Raade.

Den Regel maa derfor fastholdes, at vi maa søge vort Udgangspunkt i Guds Ord, fordi den Helligaand virker gennem det som middel og undertiden gaar vi ud fra den hvide Verden og den rette Virg haande af Loven og Evangeliet. Naar der da af Ordets Hærelse og Betragtning overlader et Vag i Hjertet, der opstår en Kamp med Mistilliden og de andre onde Tilbøjeligheder, og Hjertet har det Quise, at det gjerne vilde have en stærkere Tillid, og derfor er bedrøvet over sin Skræbelighed, at det er saa svagt og saa lidet naar det gjælder at blive vakkert, og det dog ikke vil give Slip paa Ordet, men søger at holde sig oppe ved Fornuftens og at tro Ordet, da fulker det og begynder, at det altes Forberedelse for det. Egeledes: Naar en som har været døbt, men hidtil har været Ordet, erfarer gode Tanker, Lyster og Bevægelser, da har vi ikke betvivlet, at dette er den Helligaands Virkning ved Ordet, og vi bør bede om, at disse Begyndelser, som ikke er hvide, men aandelige, maa vokse hos os, efter det Ord: Han, som har begyndt den gode Gjærning i os, vil fuldføre den.

Derfor maa det ogsaa fastholdes som en Regel i Theologien, at Tro og Tillid ikke tager sin Begyndelse ud fra Erfaringen, saaledes at vi først erfarer den Helligaands Kærrelse og Vidnesbyrd: men Troen og Tilliden ser den til Ordet og griber det, omendstundt ofte ikke alene den ydre Erfaring, men ogsaa den indre Hørelse strider imod. Siden det, naar det er Guds velbehagelige Vilje, følger, at man saar tale Trosten.

Dette Regel er visse. Thi Skriften fastholder begge disse Ting:

1) Det er at Evangeliet høres og betragtes, efter Hølge den Helligaands Bedelse.

2) Kanden's Forfættelse klages gennem Troen; ikke fordi Troen er

en Fornuftens Gjærning og gaar forud for den Helligaands Raade, men fordi den Helligaands Virksomhed gennem Ordet tager sin Begyndelse og erkendes paa den Raade, at han vækker Troen i deres Hjertes, som hører Ordet. Thi dette er sikkert, at Troen er en Fornuftens Erkendelse og en Viljens Tilfremme som ikke er skolelær, men kæmper med Fornuftens Videnskab eller Tvivl og med Viljens Mistillid eller Tilfælde. Ogsaa dette er sikkert, at Troen ikke stadig eller altid er uinseanet og fuldkommen i alle Dele, men i Begyndelsen er den meget uvis og svag og kæmper med megen Skræbelighed, hvorfor den med rette kaldes en yngende Vægt.

Naar derfor ved Ordets Hærelse eller Betragtning noget Vag, eller lidetmædte en liden Strænge af sand Erkendelse og Fortvælse, kommer ind i Fornuftens og virker ind i Hjertet enten Kængel efter Skuld eller Forsøg derpaa, og der saa heraf opstår Strid med Fornuftens Tvivl og Viljens Mistillid, da er dette visse Troens Begyndelse. Og Paulus siger, at Kanden's Forfættelse modtages gennem Troen, det er, ved Ordets Hærelse; ikke saaledes, at den Helligaand derved blir meddelt af gjort Gjærning (er over operato) uden nogen god Kærrelse hos den som bruger Ordet, men han udøver sin Virksomhed paa den Raade, at han gennem Ordets Hærelse virker Troens Begyndelse, som har været sagt. Disse er simple, sande og hvidhedsbringende Verdomme hvis rette Udøvelse det er nødvendigt at have i Kirken.

David Livingstone.

Den 19de Mars dette Aar er det 100 Aar siden den berømte Missionær og Forsker David Livingstone blev født. Hans Navn er fast knyttet til Afrika. Han var den første, som bragte Evangeliet's Vag til det Indre af det mørke Fastland.

Livingstones Forældre var fattige, men paa samme Tid fromme Koll. Et Aar gammel blev han sat i Arbejde i en Bomuldsfabrik i Warrington, Skotland. Samtidig besøgende han en Aftenskole, der ofte været til kl. 12 Midnat. Han begyndte tidlig at spekulere paa aandelige Ting. Tanken paa Sunden blev ham tung og alvorlig. Først i det 20de Aar fik han se det Vag, der siden skulde oplyse hans hele Liv. Den Forandring, som han nu vil erfare, sammenlignet han med en Kur for Forveksling.

Glædende af Tro og Hjærlighed bestemte han sig til at vit hele sit Liv til at arbejde for Vidning af den menneskelige Rød. Et Aar gammel

udtalte han Løftet om at bli Missionær. Han havde ifær lagt sin Elsk paa sine; men Gud styrte ham anderledes den. I to Aar tilbragte han Vintern med Glasgow Universitet, mens han om Sommeren arbejdede ved Fabrikken. Dernæst tilbragte han to Aar i Rørheden af London med Forberedelser til Missionærgjærningen.

Han studerte ikke blot Teologi, han havde Sie for det praktiske. Saaledes læste han sig over Medicin, Matematik og Ingeniørvidenskab.

Han tilbød London-Missionsselskabet sin Tjeneste og blev i December 1840 sendt til Afrika. Under Turen til Kapstaden lærte han Navigation af Skaptinen. Han begyndte sin Arbejde som Missionær i Kuruman, en Station, der 30 Aar forud var blot anlagt af Dr. Moffat, der senere blev hans Svigerfar.

Livingstone var Missionær med hele sit Hjerte. Paa Svørgsmaalet om, hvor han helst ønsket at gaa, svarede han: „Overfølelse, bare det gaar fremover.“ „Man taler om Offer,“ sa han engang. „Gud ved, jeg har aldrig bragt noget Offer.“

Han læste som sin første Opgave at vinde Hedningernes Tillid. „Det beroliger dem,“ sa han, „at være vidne til, at jeg trostigt kan lægge mig til at sove iblandt dem.“ Han maatte ikke blot deres Tillid, men ogsaa deres Hjærlighed.

Sans Dugtighed som Mediciner hjalp ham selvstændigt meget, adskilt Tare for ham, som ellers vilde ha været luffet. Hans Patienter kunde gaa saalangt som to hundrede Mil for at træffe ham.

I 1844 kom Dr. Moffat tilbage til Kuruman. Og samme Aar blev Livingstone gift med hans Datter, Mary. I de 8 følgende Aar kan han sies at ha haft et hjem. Han bogget i dette Tidrum tre forskellige Stationer. Den sidste var Kolobeng. Livingstone udførte saagodt som alt Arbejde alene, og bygget et vakkert hjem.

„Missionærer“, sa han, „bør søge at udvilde Smag og Sans for det Kønne. De maa se saameget af moralsk Urenhed, at det virker nedtrykkende paa Sindet og angriber Selvbeden.“

Som Missionære maatte Livingstone glæde mange og lange Rejser, ofte flere hundrede Mil. Disse adskilt nye Felter for ham og bragte ham ind paa den Bane, der førte ham til hans Livs Størst. Opdagelsen af Afrikas Indre. Paa sine rejser kom han ogsaa i Berøring med Afrikas største Forbandede, Slavehandelen, og ingen enkelt Mand har gjort mere for at saa denne Hændige Trafik stanse end Dr. Livingstone.

I 1851 opdagede han den store Jambesiflodens. Under et Ophold i Kapstaden samme Aar, forenede ved hans Gulstrus Sygdom, ødelagde Boerne hans Hjem i Solobeng. Det følgende Aar sendte han derfor sin Familie til England og fra nu af var hans Liv viet til den store Opgave at gaa det Juvre af det mørke Fastland oabnet for Kristendom og Civilisation.

Han rejste som oftest alene og fragnet ingen Hare. I 1855 opdagede han Jambesiflodens store Vandfald, som han kaldte Victoria Fald.

I 1856 kom han efter 16 Aars Ophold i Afrika tilbage til England, hvor han forblev i to Aar. Og naar han atter rejste tilbage, var det som den engelske Regterings Udsending i Spidsen for en Ekspedition, hvis Opgave var at udforske de ukjendte Streg af Afrikas Juvre.

I Begyndelsen af 1862 kom hans Gulstru tilbage til Afrika, men døde allerede i April det samme Aar. Dette Tab, som tungt som det var, gjorde dog, at Livingstone nu løste sig fri til at ofre hele sit Liv for det som han mer og mer var bli Aar over var hans største Opgave.

Efter et kort Ophold i England i 1863 rejste han for sidste Gang tilbage til Afrika. I 1866 tiltraadte han fra Zanzibar paa Afrikas Østkyst den Rejse ind i Hjertet af det mørke Fastland, som blev hans sidste Rejse, og hvorefter han i 1873 blev ført som Lig. Han udforsket Egnen omkring de store Juvser med Niji som Udgangspunkt.

Da han havde været borte i fem Aar, uden at et eneste Ord var kommet fra ham, udrustet James Gordon Bennett, Chieften af „New York Herald“, en Ekspedition, som skulde komme ham til Rudsøtning. I Spidsen for denne Ekspedition blev sat en Mand, hvis Navn siden den Tid har været knyttet til Livingstones, og som blev hans Efterfølger i det store Forskningsarbejde. Denne Mand var Henry M. Stanley.

Stanley fandt Livingstone i Niji i Oktober 1871 og opholdt sig sammen med ham i fire Maanedes. Hvad han tænkte om Livingstone er udtrokket i disse saa Ord:

„Over Dog vover min Beundring for denne Mand.“

Stanley søgte at overtale Livingstone til at følge ham tilbage; men Livingstone kunde ikke bekvemme sig til at rejse førend han havde fuldført sit Verk. Han var nu 60 Aar gammel og var sterkt medtaget af Strabadier, men en uendelig Viljekraft holdt ham oppe.

Livingstone blev i Afrikas Juvre endnu halvandet Aar og døde den

1ste Mai 1873. Hans to trofaste indfødte Tjenere, Zusi og Chuma, førte hans Lig til England, hvor det fik Plads blandt Englands største Mænd i Westminster Abben.

David Livingstone var en af Emdens største Gudsfrøelse. Han var en fremragende Videnskabsmand og paa samme Tid en enfoldig Kristen. Han døde alene i sit Telt. Hans to tro Tjenere fandt hans Lig i en knæende Stilling.

Det fortælles om ham, at han i alle de Aar, han opholdt sig blandt Verdens lavest sunne Folkelag, berøvet ethvert af Civilisationens Gøder, holdt han med samvittighedsfuld Omhu for sit Legeme rent. Ladaa paa denne Maade vilde han vidne for de mørke Nedvinger.

Paa det Sted, hvor han døde, blomstrer nu kristne Missioner som en Frugt af det Liv, David Livingstone bragte ind i det mørke Fastland.

„Lutheraneren.“

Præveprædiker.

I et af vore Botteblade finder vi noget om Præveprædiker, som ogsaa kan tjene os til Verdom. Dermed kom vi til at ville lige noget om dette Tema. Det er glædeligvis ikke blot i vor Synode, at der holdes saakaldte Præveprædiker. Dog det brænder undertiden, at en eller anden Menighed anser eller endog beder om det. Grundene imod denne Skik er overvældende. Og omtrent alle vore Præster vil sammenten negte at stille sig frem til kritisk Beskuelse og Tæmme paa den Maade. De vil negte liget „Professione“ haade for egen Skyld og for Menighedens Skyld; thi det er lige uværdig for Præst som for Menighed.

Maaden man gaar frem paa er jo denne: Den valante Menighed indbøder flere Præster til at holde en eller to Prædiker for sig, og lader saa disse Præster konfurerer om Staldet. Den der gjør det bedst efter Rangsordens Dom, blir da kaldt, for næsten vil kunne fortælle os, at liget er ikke nogen Høg fremgangsmaade. Der er nemlig forholdsvis udmærkede og udvalgte Præster, som ved en eller to Prædiker vil kunne glæmme ganske bra, medens en meget dygtig Mand paa et fremmed Sted, for en ukendt Tilhørerskare og under kritiske Forhold paa langt nær kan gjøre sit bedste. At bedømme en Præsts Dygtighed efter en eller to Prædiker er lige saa meningsløst som at ville bedømme en Farms Jordbund efter et eller to fulde Afs, som efter lang Søgen kan findes paa Farmen. Na, det kan endog strækkes endnu længere. Det kunde blive som at ville bedømme Farmen efter en el-

ler to Buskels „seed corn“ som fandtes i Farmereas Granery. Det vilde jo være forholdsvis let at se, at seedornet saa godt ud og burde give rigt Udbytte, men at afgjøre om netop dette seed corn var avlet der paa farmen, eller laant eller høbt fra en eller anden „dealer“ se det var jo ikke saa let at afgjøre. Men det var meget vigtigt at vide for en som vilde hjaabe Farmen. En Prædiken kan jo ogsaa være „laant“ og da helst en Præveprædiken, men om den er laant eller ikke, det er ikke let at vide for de kritiske Tilhørere, men det er af stor Betydning for Menigheden, som skal falde Præst.

Den bekjendte Prædikant Jan MacLaren siger derfor meget vittig, at en som Mære af en Præst med to Prædiker fulde af gamle Aekdoter og velkendte lette Argumenter kan undertiden løfte en Menighed op i gamle Østen. Man griber af Vegestring over sig henrivende Betsalend.

Præveprædiker synes vi er ogsaa imod den Erklæring, som vore Præster afgiver i sit ved Ordination oplyste Bils. Deri erklærer Kandidaten i en eller anden Form, at han ikke har brugt noget af Gud forbudt Middel for at komme i Embedet. Og denne Erklæring gælder jo ikke bare ens første Stald, men ogsaa andre Stald, som man senere maatte komme i. Men at frembyde sig for Menigheden med en Præveprædiken og til offentlig Konfurance om Embedet, ligesom man konfurerer om Prisbeholdninger ved Beddelse, det maa da vistnok være at bruge Midler, som Gud ikke bifalder, til at komme i Embedet paa, og det maa da ogsaa være at bruge al Hids og sit bedste Middel for at gaa Staldet. Men en, som har faaet et Stald, ved dette Slags Konfurance, i de lange Dage trætte sig med, at her har Gud sat mig, og her vil Gud jeg skal virke og stride for hans Menighed? Vi betviler det meget. Da vil nok Behrederne komme, fordi man brugte kunstige Midler for at gaa Staldet.

Vi synes ogsaa at det er imod vor lære om det guddommelige Stald, idgaar Staldet fra Gud, vil nok Gud kunne finde Manden, uden at han fremtiller sig til nogen sig Bøsse Gud sender enhver og ved at finde den rette Plads for dem. Og han ved ogsaa hvorledes den rette Mand for den rette Plads kan findes. Gud handler gennem Menigheden. Og naar Menigheden samles for at falde Præst og beder Gud om at lede den og velsigne dens Danding, da kan vi være visse paa at det vil ske. Dette udelukker ikke, at man søger Raad og Vejledning hos saadanne Mand i Rikken, som

hender Kirkens Tjenere og Menighedens Lær. Gaar man frem paa den Maade, da kan Presten træffe sig med at Gud har kaldt ham, og Menigheden glæde sig over at have en Præst som Gud har sendt den. Og det vil tjene begge til Betsignelse. Et en paa anden maade erklærer sig villig til at antage et bestemt Stald, for han er kaldt, anser vi ogsaa for at være imod Embedets Værdighed og god kirkelig Orden. Vaade Præst og Embede lider ved liget.

Til dette vil vi endnu sige et Par Ord. Bistuel er det at prædike en Præsts fornemste Gjerning, og det boorth kan først og fremst er kaldt. Men det er ikke det eneste, som hører til Præstgjerningen. En meget stor Prædikant kan vise sig at være noksa uklist for mangt et Stald, fordi han mangler andre nødvendige Betsignelser. Og i saadanne Tilfælde vil ogsaa Præveprædiker være saafængte.

Dog vi vil understrege og betone — særlig for Præsternes Skyld — at det at prædike er Præstens vigtigste Gjerning, og den som her kommer tilkort, og gjør sig skyldig i hvad en har kaldt en af Præsternes største Sander at være fjedelig, han er skyldighed at beklage.—Kirkeledende.

Skitteringer.

Stamwood, Wash., 2. April, 1913. —Judekomet til Judekomet, Pacific Distrikt:

Bed Post. R. V. Kavier fra Safe Van Skindforening, \$5.00.

Bed Post. G. A. Hanson, Offer i Vedlæse, \$4.00.

Bed Post. D. P. Sautvedt fra Pastor O. T. Lee, \$11.80; fra Post. O. J. D. Preis, \$40.20; Post. Stenrud, \$10.00; Post. W. A. Christensen \$10.00.—\$78.00.

Bed Post. A. O. White fra S. P. Skole \$2.00, \$3. P. Varsen \$2.

Bed Post. L. E. Kofs, Offer i Skole Menighed, \$30.75.

Fra P. Gundersen, \$10; J. E. Thompson, \$5.00; og J. P. Varsens, Wt. Vernon, Post. Seindahl's Stald, \$2.50—\$17.50.

Fra Post. Seindahl, Offer i Jir Menighed, \$42.50.

Fra Ungdomsforeningen i Wt. Vernon, Post. Seindahl's Stald, til Indstre Mads Missionen, \$5.00.

Total, \$192.31.
A. S. Sefvick, Rædner.

Pacific Herald

Kristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Kedaktør: Pastor A. D. Bjerke

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til A. D. Bjerke, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

- For Aaret ..... \$ .75
- For Aaret til Canada 1.00
- For Aaret til Norge 1.00

Adresser: Parkland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Ryheder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt og derfor ikke Datoen paa Adresselappen er forrest bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter maa vente to Uger paa—

- Adressforandring.
- Skittering paa den "røde Pap" og Begjering om at stanse Bladet.
- Ligesledes tager det to Uger sændt om ny Abonnent kan faa Bladet.
- Naar Adressforandring forlanges, behag at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Vrederi bedes Abonnenterne venligst om at indsende sin Kontingent i Forskud.

Paget Sound Luther College Club. Denne Forening, hvis Maalet er at samle tidligere Elever af Luther College og arbejde for Skolen, holdt et hyggeligt Møde i Seattle den 25de Mars. Deltagere var der ikke saa mange tilstede som der burde have været, men det faldt sig maasse mindre beklægt for jomne at komme. Foreningen er endnu ny og har ikke været mange Medlemmer, men den beslattede dog at godkende det Skridt, som var taget af dens Bestyrelse, der har lovet en Graduent fra Akademiet i Parkland, Søn af en af vore velkørende Prester, en Understøttelse af \$50 under hans første Studieaar i Decotah. Vilde han alle Luther College Gutter omkring Paget Sound slutte sig

til Klubben og betale sin Medlemskontingent, kunde Klubben gjøre det samme hvert Aar, og meget mere. Foreningens næste Aarsmøde skal holdes i Seattle den 22de Februar 1911. Valg paa Embedsmænd blev holdt med følgende Resultat: Præsident Pastor G. A. Stab; Vicepræsident Pastor W. M. Christensen; protokollerende Sekretær Pastor J. O. Dahle; Korresponderende Sekretær Professor R. J. Song; Kassierer Mr. Hans Myron. Om Aftenen foretoges entrent 30 Herrer og Damer til en enkel Banquet i Hotel Buller. Den fratrædende Præsident, Pastor A. A. Larsen, sangerede som Aftenens "Konjunktiver." Klubben havde den Glæde at her var tilstede tre ældre Luther College Gutter, der alle tre er Prester i den forenede Kirke, nemlig Pastor J. O. Songen, Pastor G. A. Larsen og Pastor B. Hartvedt. Som Representant for disse talte Pastor Larsen og udtalte sin Glæde over at kunne være tilstede. Taler blev desuden holdt af Presterne Bergesen og Stab, af Professor Song og af Dr. J. M. Christensen samt af Mrs. W. M. Christensen, der paa en træffende Maade gav en Karakteristik af Luther College Gutterne, som hun kendte dem. Gæstener blev sendt til Luther College's mangeartede Bygninger, Dr. Laur. Larsen, samt til Skolens nuværende Bestyrer Professor C. A. Preus.

For Missionen. Fra Pastor J. A. Wierlund, som har været i Sina for at udse Arbeidsmaet for vor Missionsvirksomhed i Sina, er der indkommet den Bæstet, at han har foretaget sine Underisøgelser og snart vilde begynde Missionen. Det første Strøg han undersøgte ligger i den sydøstlige Del af Provinsen Honan og strækker sig til det Strøg, som den forenede Kirke har besat. Der ligger Nhen Kwang-chow ved Bredderne af en større sølbare Elv. Hvor stor Byen er siger han ikke, men den er ikke liden. I det Sydøst af Honan, hvor denne By ligger, et Strøg maasse omkring 75 Mil i Virkant, er der en Befolkning paa 1 1/2 til 2 1/2 Million. Folkene er mer end almindelig intelligente, og Klimaet er sundt. Kwang-chow har Postkontor og Telegraf. En Jernbane er ogsaa udfærdiget og vil maasse blive bygget i den nærmeste Fremtid. Pastor Wierlund har ogsaa været i Provinsen Suanan. Der arbejder Missionarerne Gottberg og Arnevedt, der er kendt af saa mange i vor Synode. Disse Maend er blandt Norges Kirkes Udsendte. I Suanan fandt Pastor Wierlund, at det ikke lod sig gjøre at faa et større

samt Strøg, hvor der ikke allerede var nogen Missionsvirksomhed. Han siger derfor, at han ingen Tid var i Tvil om hvilket Strøg han skulde vælge. Strøget i Honan ved Jorden, som han ikke kunde finde noget andet Sted. Og er ikke dette Strøg stort nok for den norske Synode, som ligger der mod Øst Provinsen Kuan-hui, hvor der ogsaa er store, ubesatte Strøg. Lad os takke Gud for at vi kan faa begynde vor Mission i et saadant Strøg. Og lad os da ogsaa for Alvor tage fat og arbejde for denne Mission. Nu er den beklægtige Tid i Sina. Som aldrig før er Folket venlig stemt mod Missionarerne. Sina er vaagnet af sin mangehundredaarige Dvale. Folket holder paa at tilegne sig de vestlige Nationers Civilisation. Vi har hørt adskillig Tale om "den gamle Fare". For en stor Del har vel denne Tale været ugrundet. Men lad Sina tilegne sig de vestlige Nationers Civilisation uden Kristendommen, og Tilstanden blandt Folket vil bli langt værre end før. Da vil der bli Mening i at tale om "gul Fare". Derfor burde de vestlige Magter være venlige stemt mod Missionen, om ikke af nogen anden Grund, saa af Selvholdelsesdrift. Dertil kommer ogsaa det, at de saakaldte kristelige Nationer har gjort sig skyldige i saa mange Skandaler i Sina, at de virkelige Kristne i disse Lande bør anstrenge sig saa meget mere for at for oskineerne kan faa lære, hvad Kristendommen virkelig er. Det "kristne" England for Eks. har tvunget den ødelæggende Opium ind paa Sineiserne, trods disse tydelig viste, at de ønskede at bli forfriet. Vi behøver ikke at tvivle paa Kristendommen ind paa Sineiserne, thi overalt har de taet Troen paa sine gamle Religioner og overalt findes store Skarer som mod Glæde tager imod Evangeliet, naar det bringes til dem. To af vore Prester staar færdige til at gaa til Sina. Men der trænges flere. Inden de næste fem Aar er omme burde vi have mindst 15 Prester derover. Men ogsaa andre Arbeidere trænges. Er der ingen alvorlig kristelig Røge blandt os, som vil tilbyde sig at gaa? Og er der ikke ogsaa fromme unge og Sogeprester som er villige til at gaa?

Et Paget Sound Sangerforbund af Den norske Synode.

Duist da først paa, at vor Sangerfest holdes den sidste Søndag i April i Arlington. Kom saa mange som kan, og kom tidt. Der holdes fælles Quæle for alle Sangere Søndag Aften den 26de M. S. Quælsen af-

holdes sandsynligvis i det store Operahus. Der bliver efter al Sandfælsighed Fællesøvelse Søndag Morgen M. 8.15. Dette bestemmes af Sangerne selv naar de kommer. Ved Siden af de Sange, som allerede er tillyst i "Pacific Herald", bedes alle store om at indøve "Zions Vagter" (Wake, awake) og "Vor Gud han er saa fast en Borg." Vagge skal ynges paa Engelsk og findes i Christian Hymns, baade Ordene og Musikken. Disse Sange ynges enstemmig og vil bli trykt paa Programmet.

Et Veiledning for Rejsende kan nævnes:

De, som kommer fra Bellingham paa Northern Pacific vil naa Arlington Søndag Aften M. 6.20 om Aftenen. Lawrence-Sangerne maa vist komme tidligere paa Dagen. Sangerne, som rejser med Great Northern fra Nord kan naa Silvana M. 4.40 og leie Steds 7 Mil til Arlington. Dette vil koste 75c, om Bedkommende underretter Underrettede tilde, saa der blir mindst 10 ad Gangen.

Sangerne fra Syd kan komme med Northern Pacific fra Seattle og vil naa Arlington M. 7.20 Søndag Aften. Det er dog billigere at tage Interurban fra Seattle til Everett, og atter Interurban fra Everett til Snohomish og saa R. P. til Arlington. Vær tidt, saa Toget ikke er gaaet uden dig, naar du kommer til Stationen.

Koncerten holdes Søndag Efterm. M. 3 i Operahuset. Gjør da dit til, at den kan bli vellykket. Alle store bedes om at melde til Underrettede nu straks hvor mange Sangere kan ventes og hvilken Stemme hver enkelt ynger.

Olem nu ikke dette, saa gjør I os og eder selv en stor Tjeneste. Gjør det nu.

Toget gaar Nord Søndag Aften M. 7.20 og Syd M. 6.20.

Der bliver Kirkeindtællelse paa Formiddagen samme Dag.

Paa Forebundets Vegne
D. E. Baalsøn,
Silvana, Wash.

"Lutheran Hymnary."

Dette er Rabnet paa den nye engelske Salmebog som netop er indkommet. Denne Bog er ikke et Hæfterarbejde. I en Karakter har der været arbejdet paa den af en større Fælleskomite af sagkundige Maend fra den forenede Kirke, Sanges Synode og den norske Synode. Den er altsaa en fælles Salmebog for alle disse Samfund. Vi gjør os herpe staldige i nogen Overdrivelse ved at sige, at den er den bedste lutheriske Salmebog i det engelske

Spørg. Vaahte den nu ogsaa snart blive almindelig indført i vore Kirker.

Redensfor gjengiver vi efter forrige Uges „Virkefaldende“ en Ummeldelse fra Past. N. Seehaus's Pen:

Endelig har vi oplevet det store, at vor nord-amerikanske Kirke har frembragt noget, som er den værdigt. Det er hvad Læseren falder epokegørende dette og her undertrykkes haade en og to Gange. Dette store er heret ved Udgivelsen af The Lutheran Quarterly, vor nye engelske Salmehol. Der er vistnok inden vor Kirke fremkommet litterære og musikalske Arbejder og Værk før; flere end vi nogensteds kunde vente under de Omstændigheder vi har levet i hittil. Men alt dette fattes dog i Stof og vor nye engelske Salmehol. Nu har nemlig ogsaa den engelsktalende Del af vor Kirke Anledning til at bli en jungende Kirke, noget den hittil ikke har sunnet bli. Det er navnlig en hel Skat, som bydes os i dette nye Organarium. Navnlig vil vore nord-danske Salmer tabe ved Oversættelse; dette naar ikke til at nægte. Saa vil ogsaa de herlige Kollekter i vore nordiske Salmeholter miste mange af de Utrol og Beddingen, som ikke kan da værd for den enkelte Kristen. Men jeg mener haade Salmerne og Kollekterne har tabt det mindst mulige ved de Oversættelser, som her bodes os. Og det er det, det virkelig gjælder, at de kan tabe det mindst mulige. En Del af Oversættelserne er flaveltdens geniale. Naage er det vistnok—dog ikke saa ret mange—(som er Læver og lor meget tilhøve at sætte; men som Hælsel betragtet er The Lutheran Quarterly et monumentalt Værk. Jeg er ikke Musikker og kan derfor ikke gi en endog tilnærmelsesvis træffende Kritik. Jeg mener dog at ha Hæst til at gi min Mening med Hensyn til det rent litterære Arbejde, Oversættelsearbejdet og Salmeholvalget. Det, som skal til nu er ikke saa meget Kritik, i dette Ord's egentlige Betødning, som Hærlighed. Ved os saa den Voksen Hæst, som læret vi at holde os saa meget andet, som vi hittil har set Hæst til, og saa læret vi at høre over med Voksenes Raagler. Navnlig er det Hæst, jeg er fuldt ut opmærksom paa adskillige af dem. Men hittil er nu aldrig noget fejlfrit frembragt af Musikker. Vi læret at elske vore Hæst selv med deres Hæst. Der vil ikke nok komme Ummeldelser og Voksen fra helt Sogndigjes Pen. Men vent ikke paa disse. Send efter den Skat. Se dog til at hver Familie har i det mindste en Musikudgave af Vogen. Alle vore Unga, som har Stemmer, kan jo nu sange efter Noter; men selv i Hjem

hvor dette ikke er Tilfældet se dog til at anskaffe om ikke mere saa dog en Musikudgave. Det er i Grunden et Missionsarbejde dette at saa udbredt denne Bol. For næst efter den gode Prædiken er der intet, som saaledes bevarer vor Ungdom for den lutheriske Kirke som vore lutheriske Salmer. Voksen har saa enorm Værdi haade som Kirke- og kulturbistorisk Fremkomst, at selv den ligegyldigste Britanker havde sig den, om ikke for andet saa dog forat kunne tale om den som almindeligt Kulturmærke.

Voksen findes i Lutheran Publishing House, Decorah, og i vor branch 322 Fourth St. E., Minneapolis. Prisen er: Musikudgaven: 3 Bøkkbind \$1.25; do. med Guldsmit \$1.50; hel Koroco og Guldsmit \$2.50. Testudgaven: 3 Bøkkbind \$1.00; do. med Guldsmit \$1.50; hel Koroco, noget bind. med guldsmit \$1.50.

N. Seehaus.

Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Leonard Hogan, en ung begavet Violinist, tilhørende Pastor Hjerkes Menighed i South Tacoma, skal den 22de April give en Koncert i „The First Christian Church“ paa Hjærnet af 6th Ave. og N Street. Vi haader, at mange vil benytte Anledningen til at høre ham, for det første fordi de vil høre sig selv en Adelle, og dernæst fordi Mr. Hogan gir denne Koncert for at samle Midler til videre Studium og fortjener at støttes og opmuntres. Han tanter en en kort Tid at reise til Boston for at studere. De som var tilstede ved Kvindeforeningens Aftenfest i Vor Hællers Kirke forrige Maaned og der hørte Mr. Hogan spille, vil vist nu benytte sig af Anledningen til at høre ham igjen og til at elske ham sin Paaskjænnelse.

Vor Hællers Kirke holder nu paa at saa sig en Dragt ny Væling. Arbejdet i Kirken's Underetage er nu fuldendt, og at Forandringen er en iterartet Forbedring, derom er alle enige. „Vælingstet“ vil nu blive taget i Brug igjen. Torsdag Aften vil Ungdomsforeningen „Concordia“ have Næde der som sædvanlig, og Søndag vil atter Søndagsskolen samles der.

Kvindeforeningen bestemte sig til at høre denne Uges Næde og møder igjen i Kirken den 24de. Mrs. J. G. F. Johnson og Mrs. N. Johnson vil da være Bærlinder.

Pastor Bergesen vil tale ved næste Næde af „Luther Guild“, den 17de om Aftenen kl. 8. Vaade ældre og yngre indbydes til at komme og høre ham.

Parland, Wash.

Mr. Soenland, en Sooger af Mr. Stenberg, der ifjor købte 10 Acres Land af Mr. Offerdal, holder paa med at rydde et Par Acres til Gæstet.

Mr. A. T. Danielsen er ansat som Deputy paa County Kjøesfor's Kontor.

Mrs. Jurgensen er kontent Måder fra Bihær, hvor hun besøgte sin Datter, Mrs. Solger Jurgensen.

Hans Christensen, en af Akademiet's Graduerter fra Ifjor, er netop hjemkommet fra Coulee City, hvor han har holdt en Termind Skole.

Mr. og Mrs. Anders Olsen fra Hællan, N. Dak., overvære Gæstehjælden her Søndag. De ser sig om efter et passende Hjem herude.

Vor Barackhjemmet er der nu 72 Barn. Det siger sig selv, at der skal meget til for at hælde Næde og Alader til saa mange.

Kvindeforeningen har bestemt sig for at holde et Udvalg af forskellige Dager, som dens Medlemmer har forarbejdet i Hællers Næde. Solget vil finde Sted den 24de April i Kirken's Basement, hvor Middag vil blive serveret.

Mandag Aften holdt Pastor N. A. Larsen, under Ungdomsforeningens Auspicer, et særdeles interessant og lærerigt Foredrag om Kina.

Mange Parlandinger, deriblandt ikke saa saa af Akademiet's Elever, hørte Kaptein Knudsen's Foredrag om hans Rejse til Sædalen.

Dr. Nyning, Hællens daglige Læge, har i de sidste Par Uger haft Besøg af J. E. Kriss, en Musikkomponent fra Luther College. Mr. Kriss har sit Hjem i Tacoma, S. D., hvor han driver Musikforretning.

En stor Arbejdsstyrke har i disse Dage været beskæftiget med at forbedre Veien til Barnehjemmet. Der skal graves, Stubber ryddes bort og Veien gruslagges.

En liden Søn er kommet for at

glæde Mr. og Mrs. Storvik.

Tom Thomsen er afreist til Alaska paa Fiske.

Daniel Peterson fra Seattle besøgte sin Søster Lillian paa Søndag.

E. S. Stag fra Oregon besøgte sin Søster Søndag; hun er Elev ved Skolen her.

Carl Eagles fra Everett, en forbeholdende Elev af Akademiet, besøgte Hjemmet her Mandag.

Vor Grund af Omstændigheder har der ingen Koncert Søndag. Men denne Koncert skal afholdes den 11. April. Kom saa mange som kan. Koncerten holdes i det nye Gymnastikskole og der er Plads for alle. Det koster kun 25c.

Pastor Wald af den Hærene Kirke holdt sin Afskedsprædiken i Parland Søndag den 10de Mars. Han har antat Stald til Aberdeen.

Mrs. Bertha Doney fra Tacoma besøgte Hjemmet i Parland Fredag.

Mrs. Young sammen med Mrs. Anderson fra Tacoma besøgte Skolen forleden Søndag.

Mr. Opdahl fra Buckley besøgte sin Datter Bealie sidste Uge; hun er Elev ved Skolen.

Atter er der Sogndom ved Barnehjemmet. To af Guæstene har faaet Lungesygdom. Arbejdet falder derfor naasaa tungt for dem, som har Ansættelse, da de nu har 72 Barn at sørge for. Det bød os at komme dem til Hjælp.

Kvindeforeningen møder Søndag Aften den 16de April. Mrs. Dando er Bærlinde.

Mrs. Thora Salvorsten og Mrs. E. A. Dønbøhl fra Oslan, So., paa Hjemveien fra California, besøgte Skolen sammen med O. T. Sollen fra Tacoma forleden Uge.

En Begjæring.

Hællens vil vi os tilsendt The for et Hæst Subskription. Brevet var undertegnet Mrs. John Burns (7). Men ingen Adresse var angivet. Derfor dette sunnet vedkommende for Sie bedes hun om at give Oplysning om Adressen, thi ellers er vi hjælpeløse.

Hællens Bestyrrelse.

3dje Søndag efter Paaske.

„Om en liden Stund skal I ikke se mig, og atter om en liden Stund skal I se mig; thi jeg gaar hen til Faderen. Da sagde nogle af hans Disciple til hinanden: Hvad er dette, som han siger os: Om en liden Stund skal I ikke se mig, og atter om en liden Stund skal I se mig, og: Thi jeg gaar hen til Faderen? Da sagde de: Hvad er det, han siger: Om en liden Stund? Vi forstaa ikke, hvad han taler. Da viste Jesus, at de vilde spørge ham, og han sagde til dem: Derom spørger I hinandene, at jeg sagde: Om en liden Stund skal I ikke se mig, og atter om en liden Stund skal I se mig. Sandelig, sandelig siger jeg eder: I skal græde og hule, men Jerden skal glæde sig; I skal være bedrøvede, men Ederes Bedrøvelse skal worde til Glæde. Naar Skolanden søder, har hun Bedrøvelse, fordi hendes Tine er kommen; men naar hun har født Barnet, krummer hun ikke mere den Trængsel, som hun har for Glæde over, at et Menneske er født til Verden. Og saa I har da nu Bedrøvelse; men jeg vil se eder igjen, og Ederes Hjerte skal glædes, og I ingen tager Ederes Glæde fra eder.“— Joh. 16, 16—20.

„Om en liden Stund og atter om en liden Stund.“ Disse Ord gjentager vort Evangelium ofte, men til sidst taler det om en endelig Glæde. Smaa Stunder veksler hurtigt; saa er vort Liv her. Men under dette jordiske Livs flugtigt veksende Sørg og Glæde fremsvælder for Jesus Disciple en Glædeskræm, som bliver bedre større og rigere og altsaa i Colighed stander. — „Om en liden Stund skal I ikke se mig.“ Dette Klang fremmed og haardt for dem. I Discipellivets første Tid ved man ikke af stort Andet end at gaa glad og undrede ind til Herren. Han taler til os om Trængsel, men vi forstaa det ikke og hører ikke paa det Ord. Dette kan ikke vedvare; Hjertet dødes ikke i lutter oandelig Glæde. Det maa komme tungt Lidel; hvorledes skalde vi ellers blive Jesus lige? Han gaar bort fra os, og vi sidder igjen i Ensomhed og Sorg. Da breder dig da din Haarvaagenhed og Modighed, og du har vistnok Grund dertil; Sjælen er fæd og Indagten kald. Søvnlighed og Mærke ligger over Hjertet. Netop saaledes behævede det vel ikke at gaa, men saaledes gaar det ofte med Jesus Disciple. Skalde da den flittige Begyndelse saa denne sørgelige Ende? — Gud se Liv, dette er ikke Gud, du Hjerte! Dette er kun den anden lille Stund.

Hold dig nu alligevel sammen med Brodrene, vedbliv at betragte Ordet, og odlad det. Jeg opmuntret dig dertil, jeg ved, du vil det, men at du ogsaa fristes til at sige: Hvad er det og hvort fra Skuffelse? Jerusalem, som Kirken og Brøderfællesskabet nu hader dig, Vil i Brodrenes Forsamling om Guds Ord, saa kommer Herren og viser sig for dig igjen, men paa en ny Maade, thi han er død og opstanden. „Salige ere de, som ikke har set og dog troet.“ Den første Jesuses Jubel er borte, men nu lærer at tre Herrens Røst og erfarer da, at han skænker dig inderlig Fred og Glæde og Seir over Sunden. Du holder fast paa den Usalige, som om du saa ham, og beklærer ikke at se, fordi Gud vil, vi her skal vandre i Tro, men da ser du ham med Troens Øine, og din Bedrøvelse er bleven til Glæde. — Ser nu ikke vis paa, at ingen oandelig Bøddelsmerker mere skal komme over dig. Saa Gange gjentager Herren i vort Evangelium Ordene: „Om en liden Stund.“ Men i hvad du skal gjennekomme, det er dog alligevel alligevel kun „en liden Stund.“ snart skal du se den Herre Jesus Ansigt til Ansigt i evig Herlighed. „I skal være bedrøvede og græde og hule.“ siger Herren til Sine: det er altsaa og svært, dog er det end; thi han taler til: „Ederes Bedrøvelse skal worde til Glæde.“ Naar han derimod siger: „Verden skal glæde sig.“ saa er det Dødsnatens skrædelige Mærke, thi den Glæde varer en liden Stund og bliver til evig Graad.

„Herre, min Gud, jeg længes efter Fredens salige Glæde, jeg raaber efter den Fred, som dine Barn under, hvilke du søger i Trøstens Ord. Giv da mig Fred, indguder du helig Glæde i mit Hjerte, da skal din Tjeneres Sjæl holdes af Sang og med varm Andagt prise dit Navn! Men derfor du indtager dig, som du strandom plejer, da er dit Tjener for bog til at gaa din Vej, da møder han kun at huse i Smæ og slaa sig for til Vroft. — Thi det er ham ikke om Hjertet som liges og iforgaars, da dit Liv skrælede over hans Hoved og han beskærmmedes under dine Dingens Stigge mod alle Fristelser, som stortede ind paa ham. — Det er en Naade, du skænker den Ven, at han ser din Skærligheds Skuld liden og trænges i Verden, hvor ofte og af hvem du end tillader, det ser. Uden din Naadslutning, uden dit Forudvidende, ser indet paa Jorden. Det er mig gavnligt, at du indtager mig, for at jeg kan riddende dine retfærdige Domme og borkaste af Hjertes Formod og store Indbildninger.“ (Stempis.)

Herre Jesus, lad din Hand holde os oppe i Troen og forklare for vor Hand, at det er en liden Stund, vi ikke ser dig. Gjør os glade i Haabet, taalmodige i Trængslen, varogtige i Bønner, giv os Bestandighed, og giv os Del i din evige Glæde. Amen.

Min Jesu, du min Sjæletrøst,
Mit Liv, min Sol, min Glæde!
Vil du dog i min Sorg og Vroft
Vort fra mit Kaphus træde?
Vil du mig enform lade gaa
I Verdens Sorg og Røst,
At dit Liv jeg ikke skue maa,
Hvor kan jeg dette bære?

Skal for min Rodgangs Vintervej
Maj-Maaned aldrig døges?
Skal og ved Himlens Straaler ei
Min Grædesly borkjages?
Skal ingen Gømmingdraabe mig
Ild mit Væger falde for den Galde
Som skænktes idelig
Jer alle Guds Udvalgte?

O store Sjæl, dit store Bund
Saa tungt du i Lyr tegne,
Du har et Ord af Jesu Mund,
Derettes kan du tegne:
„En liden Stund“ det vare skal,
Saa haver din Glæde en god
Ende

Og skal i Himlens Sal
Til evig Fred sig lende.

(Ranche.)

Galat. 2, 16.

„Intet Mjød skal blive retfærdiggjort af Lovens Gjerninger.“

Moses er den ypperste Prædikanant, men den Kunst at træffe arme Søndere forstaaer han ikke. Ja han gjør lige det Rodrette; thi alle hans Prædikener have dette Indhold: Du skal og her holde Lovens, eller ogsaa vil Du blive fordømt. Det begynder da et Menneskes Rød. De, som høre deres Synders Pyrede og gjerne ville blive dem kvit, de gjøre sig af usalig Røst og leve efter Lovens Forstrifter, men kunne dog ikke derved stille sig selv tilfreds eller vinde Glæde i Hjertet og en god Samvittighed. Sofierne derimod mene, at de ikke trænge til noget Evangelium eller til Kristus, naar de i det Udvoortes iagttagelse Lovens, faste og ikke bedrive Høret; de indbilde sig, at det har ingen Rød, og at Gud vel maa modtage dem i Himlen for deres Fastens, Bedens og Missetgivers Stald. Disse ere de rige Wænder, som have Overflødighed paa Alt og ikke have Herren vor Gud og hans Naade behov. Det er nu visse sandt, at Mose Prædiken kan man ikke undvære, forat formane Menneskene til udvoortes Lygt og iadellig Sandel. Iigervis som man i det verdslige Regimenter er nødt til at have Vædler og

Profosser, forat straffe den raa og vilde Pøbel, som ikke vil iagttagelse den udvoortes Lygt. Men naar Timen kommer, at Du skal dø, sig mig da: hvad hjælper Dig denne mosaifke Lære, om Du endog har holdt Dig den efterrettelig? Er det ikke sandt, at Du maa beseende og sige: Hjerte Herre Gud, endssjøndt jeg ikke har været nogen Hørfarl, Lyv eller Vordet, saa er det dog min Vøn, at Du vil være mig naadig og barmhjertig; thi jeg maa ellers forsviols, magtet alle mine gode Gjerninger. Et Exempel herpaa har man i den kristelige Oldid. Der fortælles om En, som stod i 3 Dage paa en Støtte, løstede bestandig sine Øine op ind i Himlen, sukede og klagede. Men da hans Disciple spurgt ham, hvad der trøkkede ham, svarede han: Jeg er bange for Døden. Saa tog hans Disciple paa veie, mente, at de alligevel kunde træffe ham, og fortalte, hvor strengt et Liv han havde ført, og med hvor stor Fild han havde iagttaget Guds Bud. Men han svarede: Jeg siger eder, at jeg er meget bange. Jeg har rigtignok, som I sige, flittig holdt mig efter Guds Ord, men dog kan jeg ikke frigøre mig for denne Frygt, thi jeg ved, at Guds Domme ere anderledes end Menneskenes Dom.

Anna Høsteltine.

I Bradford, Massachusetts, boede der en velstaaende Mand, Høsteltine, der havde en eneste Datter ved Navn Anna. Hun var et flittigt Barn, som beredte sine Forældre megen Glæde. Paa Skolen var hun flittig og flink, alle maatte holde af hende. Men som hun voksede op, gik det med hende som med saa mange — hun glemte sin Fæller og vendte sig mere og mere mod Verden og dens Fornødsler.

Fælleren glemte dog ikke hende, men gik efter hende for at drage hende tilbage og gjøre hende til en Selvignelse for mange. En Søndag, fortæller der, havde hun gjort sig herdig til at gaa i Kirke. Sang Tid havde hun brugt foran Spillet. Men da det endnu var for tidligt at gaa, tog hun en Bog op, som hun paa et libet Bord, og begyndte at læse i den. „En ung Sjæl.“ stod der, „kan ikke alvorlig nok advares mod at elske Verden. Et Hjertet nemlig engang fanget i Snarce, kommer det ikke løs igjen uden gennem megen Lidelse. Men ofte sker det ogsaa, at det slet ikke mere kommer løs, men gaar roig fortalt.“

Disse Ord gik som Sværd gennem den unge Piges Samvittighed. Hun vandrede til Kirke, men den daagne Angit jortlod hende ikke. Red

Magt forsøgte hun at tvinge de urolige Tanker, men det lykkedes ikke. Hun fandt ikke Fred nogensteds. Da greb hun omjilder efter Bibelen. Der læste hun om Jesus, det Guds Lam, som bar Verdens Synder, og Lys begyndte at trænge igjennem det Mørke, som omgav hende. Hun begyndte at raabe fra det dybe til sin Frelser, at han maatte skjænte hende sin Retfærdighed og sin Fred. Og hun fik, hvad hun raabte om. Hun fik Raade til at tro sine Synders Forladelse, og hendes Hjerte fyldtes af inderlig Gjenfærlighed til ham, som var død for hende.

Hun maatte hun ogsaa gjøre noget for ham. Hendes Interesser var blevet nye, andre end før. Saa samlede hun Smaaørn om sig og fortalte dem om Frelseren, om Guds Kjærlighed. Det blev nu hendes største Glæde.

Hun kom da ogsaa i Berøring med de fristelige Kredse i Byen, blandt hvilke der sporede en voksende Missionsinteresse. Gudson, som havde stillet sig i Missionsens Tjeneste, blev fiendt med den unge Pige, og de lærte snart at holde af hinanden. Da han spurgte hende, om hun vilde følge ham til Hedningerne som hans Hustru, blev hun først forfærdet; thi det faldt haardt at skulle forlade Forældre og Venner og drage ud til mangehaande Farer og Besværligheder. Men hun gik i Bøn til Gud, og det Harnede for hende. Hun saa det som Guds Vilje, at hun skulde følge den, hendes Hjerte havde kjær, og hun svarede ham, der havde tilbudt hende sin Haand: "Jeg gaar med dig." Og den 19de Februar 1812 drog hun med Gudson og nogle andre Missionærer til det Land, hvor hun skulde lide saa meget, men ogsaa erfare saa rigt Guds opholdende og bevarende Raade.

Phone East 5966.
osmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Grönsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.

Hanson, G. A., Potlatch, Ida.
Harstad, B., Parkland, Wash.

Phone 7884-J-3.
Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.

Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.

Jagoes, O., Pt. Madison, Wn.
Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Larsen, P. T., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
Lekneg, Andrew L., Kasserer for indremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.
Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Neste, Th. P., 417-29th St., Astoria, Oregon.

Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.

Otteson, O. C., Portland, Ore.
Pedersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.

Prens, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L., Burlington, Wash.
Sandmel, A., 1318 16th Ave., Spokane, Wash.

Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.
Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.
White, A. O., Silverton, Oregon.

ADVERTISING DIRECTORY.

Patronize our advertisers. You will find them all reliable. Use the Directory in the "Pacific Herald." It will tell you where to go.

	Page
Architects	
Heath & Gove	7
Attorneys at Law	
Carl B. Halls	8
Thos. Mattison	7
Anthony M. Arnison	8
Arctander & Jacobson	8
Clothing Stores.	
Herbst Clothes Shop	8
Banks.	
Scandinavian-American Bank	8
Doctors	
Thorland	7
Hyslop	8
Ryning	8
Quevill	8
Dentists	
J. W. Rawlings	8
H. D. Rawlings	8
A. K. Stubbens	8
Doerers	
Doerer	7
Blodget	7

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

- Anberg, O. H., Kasserer for Parkland Børnehjem, Parkland, Wash.
- Balson, H. E., Silvana, Wash.
- Bolland, J. M., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood
- Blåhkan, I., Box 176, Rockford, Wash.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.
- Bjerke, A. O., 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash. Tel. 8972-J.
- Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka,
- Brevig, T. L., Parkland, Wash.
- Bretvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.
- Carlsen, I., 9 Mission St., San Francisco, Cal.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Dahle, J. O., Bothell, Wash.
- Eger, Olaf, 1215 Harrison St., Seattle
- Ensrud, J. O., 1416 35th Ave., Oakland, Cal.

Tel. East 6751

Ind. 5771

Det Svenske Hospital

1733 Belmont Ave.

SEATTLE, WASH.

- Groceries
- Parkland Mercantile Co. 7
- Real Estate
- Carl O. Kittelson .....
- Hardware
- Washington Tool Co. 8
- Hospitals
- Swedish .....
- Meat Market
- Parkland Meat Market .....
- Lodging House
- Luther Pilgr. Bus .....
- Opticians
- Kachlein .....
- Paints and Oils
- W. P. Fuller & Co. 7
- Printing
- D. W. Cooper .....
- Photographers
- Peterson .....
- Plumbers
- Ben Olson Co. 8
- Real Estate
- Storlie & Co. 8
- Restaurants
- Berglund Coffee House .....
- Shoe Stores
- Smith-Hendrickson & Co. 8
- Steamship Agencies
- Visell & Ekberg .....
- Tailors
- Fashion Craft .....
- Undertakers
- C. O. Lynn Co. 8
- P. Oscar Storlie .....
- What School?
- Pacific Lutheran Academy

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt uddelt 1,500,000. Vær med og delta i Arbejdet.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

906 C Street

Eyes Examined

23 Years in Tacoma

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Krantia Universitet

201-2-3-4 Hotel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Sunset East 6315

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in

Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843-R3

Støt dem som avorterer i Herald.

W. P. Fuller & Co.

1117-19 A Street

IV anbefaler vort store Oplag

— af —

MALING, OLJE, GLAS, DØRE

OG VINDUER

IV har det største Assortment og er det betydeligste Handelshus

i denne Branche i Nordvesten.

Main 1067—

Tacoma, Wash.

Washington Tool and Hardware Co.

We are headquarters for the famous Yale locks and Builders Hardware in Tacoma. Also Keen Kutter Tools. Sporting Goods, Light and Heavy Hdwe.

Washington Tool & Hardware
928 Pacific Ave. Tacoma
Company

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 292—A 2302

1130 Commerce Street

Tacoma Wash.

GOOD SHOES

For any member of the family
Prices? The lowest!

What more could be said?

SMITH-HENRICKSEN SHOE CO
936 Pacific Ave. Tacoma

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
908 Tacoma Avenue

Phone 6

CARL O. KITILSEN

Successor to
Cahoon, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.

219 East Yakima Ave.

North Yakima, Wa.

Correspondence solicited in
English and Norwegian.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma

ANSWER OVER
TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

Åben Lørdags Aftener

4 Procents årlig Rente

Bigger vi til Sparisindskud to Gange
om Året

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chalmers, Pres.; W. H. Pringle,
V-Pres.; G. Lindberg, V-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. P. Visell, Ernest Libster,
Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

A CHRISTIAN BOARDING SCHOOL FOR YOUNG
MEN AND WOMEN

Second Semester Opens Jan. 25.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium will be ready for
use about February 1.

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONO, Principal
Parkland, Wa.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Damaassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT

DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

Berglund Bros. Kaffehus

Beste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Lien's Pharmacy

Standinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Solvie

DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7214 1102 Tacoma Ave

Dylog fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

THOS. MATTISON

Attorney-at-Law—Notary Public
Special attention given to exami-
nation of Titles and Probate
Business

Rooms 403-9 Berlin Bldg., Tacoma

Time To wear Herbst CLOTHES

YOU'VE GOT TO GO UPSTAIRS
TO GET THEM

\$15.00

ONE PRICE ALWAYS

Take Elevator — Save \$10.00

Herbst Clothes Shop.

214-220 Nat'l Realty Bldg.

Second floor

Open Saturdays till 10 p. m.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wa.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6805

Tacoma

Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg.

Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Tider—8 til 4 Efter. Om
Søndagene Høje Aftale

Kon. Mn. 7471 Res. Mn. 7866
Tacoma Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryet.
Kontorid Kl. 1—5 a. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 a. m.
Kontor: 1658 Realty Bldg.

EVAN HYBLIN, M. D.

Læge og Kirurg

Fidelity Building, Tacoma

Tel. Main 400

Residence Tel. Main 935

Øine undersøges nøjagtig

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.